

ad iuncta habere, scens enim quod bona profecto publicari fe-
ciat illis, cum autem illa res levis sit, propter speciem bono-
rum publicis omnino opprimenda, ne tempus et boni publici in p-
scripti effluant, imo omni reprobata non ad nutriendum esse censetur.

Officium Notandum Tenet, quod ex his bonis per Notam Clementis Archiep-
iscopi publicari, si enim nullum pro us ea Regius Litteris fecerint
jura habere potest. Bonis Emensis Jura a Litteris Regio Pertinet a-
liquas tenet, unde Litteris Regius ab Hoenstibus Juris Litteris in illa alia
quam permissa similia Emporum Bonorum censuram ea fidei opti-
mum per Notam Tenet per Clementem publicari delictum. per Notam
pro jura Litter Regi itaq; manu tenet Officium fides et do-
na emissa prospicienda quatenus publicentur.

Ad idem his quod Litteris Volontati Permittunt Archiepiscopo
olim de Notatum Clementem Archiepiscopo, et a suo Litteris usque Tran-
sire Boer ante Notam et per Notam, pro us et reliquis Permittunt
et Pertinet Permittunt, ab illis obelli arano facta Litteris
consequentibus, nullo per Notam fundamento, itaq; simpliciter nullo
facti per Notam Litter Permittunt Archiepiscopo usque Litter Regio occupat
not dominum regis, permittunt Litter permittunt id permittunt
oparet.

XIX^{te} Kott. 92. Kam.

Ad. affor. Longlyfjafi Springi Vingardi Contari bellis
hályfalmi. Viki videraspatali Kötanvari tallas
gusai q. d. gylberedi. - Kaffai rofe hlyfagobderr.
Lutivjart telt Jeggis dushis, Dai. nellul.

Ad Observationes circa expe-
diendas Donationales de Bonis
Kaspaiano, Mikefianis, Georgii
quondam Lazār de Gyalakuta,
pro tunc viduae Iuditha de
Betblen, et liberis Lazarianis
erga estimationem, et estima-
ti Solutionem cessis.

Ad Primum Punctum.

Georgius Lazār de Gyalakuta
ex antiqua de Principibus et
Patria benemerita Familia
ortus, haud degere virtute sub
nupera novem annorū revo-
lutione, cum integra rei do-
mestica, et bonorū jactura,
maluit se, et liberos, gravi de-
bitō, nec hactenus adhuc solutō
ōberare, et fidem Hereditario
suo Principi Sacra Caesare
Regique Austri^a Cibinium in-
clusus illibatam usque ad finē
tenere, quam Cibinio egredi, du-
bioque eventui, multo minus Re-
bellium Societati se committere.
Composito tumultu in officio su-
premi Iudicatus Regii, Sedis
Siculicalis Maros, cui quing-

annis

annis praefuit, per assiduum sui
applicationem gravibus istis tem-
poribus, in promotione Servitio-
rum Caesariorum, Juris et aequi ad-
ministratione, et Sedis sua cura
commissa conservatione, non so-
lum praematuram mortem sui de-
siderium reliquit; Sed et Pieta-
tis Austriacae erga ipsum si-
vixisset, et post mortem ejus
optimae Indolis Filium Successo-
rem benignitatem pluribus
meruisse censendus est.

Accedit Jus Sanguinis ad illa bo-
na, quae per notam Perduellis
Clementis Mikes fisco ceperunt,
quod juxta leges patrias, bona
per notam ~~amissa~~ amissa, vel proxi-
mis donantur, vel redimenda
pro aliis conceduntur, ne a Fami-
liis insontibus abalienentur.

Item Sessio Barbara Kaspai cu-
jus virtute non tantum media
Sed et integra Possessio Drapo
excluso Clemente Mikes in Ge-
orgius Lazar, et ejus Successo-
res devolvenda fuisset.

Ad Secundum Punctum
Genealogia Kaspaiana genui-
na deductio haec est.

Stephani Kaspai ex Sophia Ge,
rendi filius Stephanus Kaspai
habuit tres liberos: Franciscus,
Nicolaum, qui in captivitate
Tartarorum improlis e vivis ex,
cessit, et Annam filiam.
Franciscus ex Sara Banffy sus,
cepit Barbaram Kaspai con,
sortem Samuelis Keresztesi.
Anna nupsit Georgio Nemes,
cujus filia Clara Nemes, mater
Georgii quondam Lazar de
Gyalakuta, mortuo Georgio
Nemes, secundo nupsit Georgio
Mikes, cujus filius Paulus
Mikes, hujus Clemens Mikes.

Ad tertium Punctum.

Clemens Mikes publico Mandato
Caesario proscriptus, una cum
ceteris in rebellionem perferentibus
tandem ex mandato Suae
Majestatis, cum nec elapso triennio
rediisset in Comitatus Libinensis
sententia lata est, et publicata
et Suae ~~Majestatis~~ ^{in ipsum} Majestatis ~~Legis~~
expresso Decreto ratihabita, pro,
ut id Inque Cancellaria Austriaca
frammica probe notum est.

Ad quartum Punctum
Dimidietas Pagi Drapo, et Por,
tio in Vingård jure Kapsaiano post
obitum. Keresztian Barbara
Kapsai, ad Clementem Mikis, et per
ipsius jus ad Fiscum devoluta, sunt
in Cottu Albenfis Processu Inferiori.

Portio in Királyfalva jure avi,
tio Clementem Mikis conser,
vens, et et Portio in Bénye,
sunt in Cottu Küküllö.

Portiones in Batza Mihály,
falva, et oró, itidem jure avi,
tio Clementem Mikis conser,
nentes, sunt in Cottu Lebnó
Interiori. Ad Portiones jura
estimationem data Familia
Lazariana jure sanguinis
proxima, ac condicionali,
ac compossidenti in illis Pagis.

Ad quintum Punctum
Quid ad has Portiones pertineat
ex inventariis authenticis
jussu Fisci conscriptis apparet,
et Stylo consueto cum apperti,
nentis, et jurib, avitis nec plus
pretendi potest.

allud, Notamen notariatum et officiali Dr. J. S.
Vingård Királyfalva Bényei Cottu et Lebnó
Lazariana, Lazariana, Lazariana, Lazariana, Lazariana
Lazariana, Lazariana, Lazariana, Lazariana, Lazariana

Hopp Lajos akad. Kétszáz
háromezer

R. N. R. Akad. Kétszáz Tíz. Lötön
Kétszáz György György. Historia.
Rendelések.

I/ Miköz Kétszáz az egyetemen, minden
kétszáz és kétszáz és kétszáz

1/	22	40	at lap
2/	13	folio	lap
3/	6	folio	"

II. Kétszáz György, egyetemen a kétszáz-föld
kétszáz és kétszáz
2 folio lap

Edes Kedves Fiam!

Alapsch ar edes Jesusomnak szent neve, cetera felöl halotam Csákiné
Asszonyom kiérkezése alkalmatosságával halotam, enyi kifestendőtől fogva
soka bizonyos nem hallottam; azért edes Kedves Fiam emlékezettel meg
az én hozzá való Anyai szeretetéről, tudod, ha más Talaba totsa
törtélat is, mitoda bánatot vittem végbe, hát most ennyi ideig min
nem mentem álsal, engemet tudósít, a gratiát meggyárass meg
szerez, de meg Kedvedet nem látom, s akaratomat, adelig sem
miben nem munkálodhatom, mivel azt mongyák, hogy addig
nem szerzem, meg nem tudgyák, van-e Kedved, vagy
nintsen? En ugy hiszem, hogy ha nem igyekszel, en
gemet csak Devid üdö mulva sem látz, mert a sok min
derfélé keserűség meg győzőtt, bár csak az én halálom
előtt való látásomba örvendeztetem meg engemet az én
Isrenem, azért az Eö Felsege hűségére igyekszel bejöni,
iffjúságodnak virágát mi hasznát ott el tőtened, egy em
berbe reménységedet veszed, ha az meg hal, mit csinál, az
igaz, hogy a Ifjúságodat mind másnak adták, én semmit
sem bírok benne, de iffjú ember vagy, munkálkodhatol

benne

2.
beme, jó a magad harájába lemed, hogy sem az idegenek
között, a kímél követ ott vagyok, irhat az itt való Genera-
lisnak, s az nekem solo Levelet belé teheted, hogy szer-
zek garanciát. Erel kívánom az Isten keut Lelke pályon
éled, s viselje mindenkibe gondodat. tigei Resergö
édes Anyád edes

Kedves fiam

Anna Torma Eva

Dolozar

az. Segény Mihály Urán öreg Assonyának fiát tudatol-
tam

Anno 1722. Decembris 22.

Oh édes Jánosom halálkor adok keut Felsegédnek, hogy ennyi
sok bujdosásom után Anna Polgárodnak Levelet meg adtam
látuom, áldassék a te keut Neved, hogy még meg tartodad
Segényt, tartod meg ditsőségedre továbbis, és ad meg
édes Teremtőm Anna Polgárodnak az az vigasztalás, hogy
még ez életben is had láthassam meg, és ditséhszem
Bentz

Sent kevédet vele együtt, ha az á te akarated, az másban
pedig örökre imádhasuk sz. Felségedet sent onfágodban.

Constantinapoly 5. Jan. 1759.

Kedves Ötsein Uram!

Más képpen az okosság és atyafi szeresi meg nem engedte volna, hogy Re-
gyelmének írjal, hanem előbb a Felsőes Királynának itt lévő
Höltyétől kérem arra szabadságot, a Rind azt nekem megengedem,
híved örömmel kívántam élni azzal a szabadsággal, annál is in-
kább, hogy tízen nyolc Eszendőkről fogva Regyelmét felől
semmi hírt nem hallottam, tudom a Legény Anyánk Reserved
halálát, de imádkozok az Istennek Istenek ábrakattya, ha-
nem szeretném tudni Eszendőjét, és napján halálának, a Riera
holig kell imádkozunk; szeretném azt is tudni, hogy az
Angyom Anyom, a Rier hívesen Rösönök, misoda familia-
ból való, ha vannak-e ötsein, és huzaim, az magam állapot-
tyáról azt irhatom, hogy Isten Eő h. Felsőesnek minden-
kor Regyelmek gondviselése vele, és vagyok rajtam, a
Rühseget soha sem próbáltam, sőt még az Isten ál-
dása olyan állapotban tett, hogy mások által is lehet
jót tennem, az Isten Eő h. Felsőesnek egyik kéze a

mit

2.
mit el vesztettünk igassággal, a másika meg Jégis irgal-
massággal; az egészségem is jó, de az hasvann nyoliz & stundó-
nek terhis kesdem érezni, tudom, hogy kedves öcsém Uram
arról akarja tudni, hogy miben áll a foglalatosságom,
itt a világi bajról dologról, gondról ment vagyok, a csendes
életet a könyvek fondítására szenteltem, és sok Francia
könyveket magyarra fordítottam, a melyekből ha alkal-
matosságom adatik, öcsém Uramat is megismerhetem.

A Jégis üdvözlet mostoha Apámát soha el nem
hull felejtetem, mert egyik oka volt, hogy az Isten
Anya Szentegyházában vagyok.

Kedves öcsém keressük az Istent, az égi Párt, és
Evangeliumát, és úgy soha meg nem halunk.

Hogy ha pedig öcsém Uram helyesnek itéli a le-
velemre való válfólatást, a Károly várban lévő Tri-
nitarinok az itt levőknek elküldik, mivel magam
is azon alkalmazottsággal csem. az Isten irgal-

masság

masságában ajálvein Öcsém Uramat maradvok
 Keelres Öcsém Urannak.

egaz köteles Polgája Battya
 Mihelyt m. 3.

Ar Isren Eo hent Felsege békesség Aescso Töröl Pá.
 Páre adott.

Rod. No 25. März 1760.

A Felsőges Fejedelmünk ita lévő Követtségnek engedelmével írom ezt a Levelet.

Mindenek felett való Őcsém Uram adgya az Isten, hogy ezen Levelem tanácsja
Rédre jó egészséggem.

Az Őcsém Uram kedves Levele nagy gyönyörűségem, és bennem vigasztalá-
sával vettém, a melly vigasztalás érzem, de ki nem mondhatom, és azt
csak a Isten atyafiak érezhetik, még azok is, a kik 53. Éveztől
fogva egymást nem láthatták, a ked Levelemben horram mutatott
atyafiságos szeretetét bivesem köztörőm, a mellyet meg nem sol-
gálhatom egyébel, hanem méltatlan imádságimál, a mellyet köte-
lességem szerint regtől fogva gyakorolom, és holtig fogom gyakorolni.
Lehetetlen kedves Őcsém Uram, hogy meg ne írjam, mint jártam a
ked Levelel, ked Levele horra horram, az egyiken veres petőci volt,
az meg nemem, a Mikor Úr Levele volt, a másikon fekete petőci
volt, reménettem, hogy a ked valóban velem, de a fekete petőci
nem mindigam meg ültörtem, és somorodtem, fel nyitom a Levelet,
semmit egyébel a Levelemben nem nézem, hanem csak a subscriptio,
látom Husár Josefet, azon még annál jobban el somorodtem, Gond-
olva, hogy ked még holt, és Husár Josef adgya tudomra az
őcsém Uram halálát, a Levelet le késtem, nem a Parvám elolvasni,
mondván, mi haszna olvasom, ha az Őcsém még holt, sokáig bűfűl-
tam törődtem, és sok Reserves gondolatok jöttek az elmémbe, és az igen
nehéz volt.

nehéz volt, hogy valószínű nem vettem Ősém Uramnak, sokban
lásom után a levelet el veszem mondván, hogy leg alább meg nézem
mit írnak az Ősém haláláról, és hogy ki legyen az az *Huntarfo*.
seff, a ki nekem olyan somoru hírt ír, a levelet olvasván, a somoru-
ság el mulék, az öröm, és vigasztalás foglalt el szívemet, és akkor
látam, hogy a hírnök el váltortatása okozta somoruságomat, a meg-
csalathoraisomon pedig igen örültem, minnyázt eszembe jutott
a S. Chrysostomus mondása, hogy az Isten nevette, a midőn látta
Istobos siratni a fiát Josefet.

A segény Anyánk nagy okossággal cselekedte, hogy annak a
régí famíliának hírt nevet örökös felelősségbe nem engedte
csin, hanem Ősém Uramba mint egy fel támasztotta, adgya Isten,
hogy Ősém Uram sok *Semud Eszendeig* viseltetse és maradjon, *per secula*
et ultra.

El mondhatom, hogy holtig való vigasztaló hírt írt Ősém Uram az
Anyánk felől, hogy a *Leutsegek* fel vételek után holt volna meg.
mert en mindenkor azt tartottam, azon *Eszendeitől* fogva, a melybe
meg holt, az *Informatio* szerint, hogy az *Hinto* let volna *Koporsója*.
valamely uttyában a lovak el ragadván az hintot, az hintoba let volna
vesztelmes halála, tehát engemet tovább informáltak vele.

Tudom kedves Ősém Uram, hogy az atyafigagos szeretet és a
hűség viszi Regyelműdet a leveleiben való exhortationa a gratia *Derején*,
Kedves

3

Redves Öcsém Urann és Turcia nulla redemptio, máx én azt régen próbál-
tam, de az igaztalanságnak kapuján érdemem szerint be záratot, előttem, no-
ha azt el mondhatom, hogy a ki rekesztéssel való büntetése nem a magam se-
melyiben tett vétékért semmiért, hanem, hogy egy mondyam az érdemi
véteért, mivel soha gondolatot sem vetettem Felséges Főjedelmünk ellen, ti-
telnem kell büntetését, mint igazságost, és kérem az Istent, hogy az E. Ke-
delethez sok díszes és Ereméket ragasson, az E. Felség büntetését amely
ideig való, az Istent E. Kez Felsége akaratjának kell tartanom, és bűnöm
ért való ostonnak, a mely oston holtig kell tartolnom, és remélnem, hogy
a Perzsa udvarára fordítva, én töltöm fennimmet el nem vette, mert ővé az
egész föld, itt is az E. Földgyén vagyok, a melyből ha egy néhány lábnyit od, a
nem elég Redves Öcsém Urann, a sok Ereméket való büntetés, vagy is idegen
országban való létel azt nem mondom, hogy Természet, de sokasá válók,
mivel azt el mondhatom, hogy Istennel hálá csendességbe töltöttem napjaimat,
hanem, a miattal fogva az E. Redves Öcsém Urannak Redves Levelis vettem,
azolatot fogva az atyafiságos Perzsa, bennem a Természet mint egy fel-
ebre, hette, és büntetésomat súlyosabbá tette, is püntelen sírom, kevése, min-
den gondolatom csak Abafáján vagyok az oda való utazásom gyönyö-
rűségemre, és mulatságomra való, és a mely utazás napjában gyá-
korta viszem véghez, igen kevés költségel és fáradsággal.

Az itt lévő Eletem annnyival máx mosz súlyosabb, mert minden bü-
dosó Társaimat el temettem, de az Istent drága orvosság adta a mi
Ágyunkba az unedalom ellen, ahol kell Rabni magunkat fűi engedelmességgel.

Arz

4. Az Isten meg tartotta egyedül engem, hogy mások tanulmányai rajtam,
és az Harajolos el ne hagyják, az is meg mutatta rajtam, hogy az el
hagyattnak el nem hagyja, hogy az Egi madaraknál drágábbak
vagyunk, és hogy az Éb bőséges kére nem csak nagyon Eszenciá
párjában, hanem ölték Eszenciá is Mammát hintem. Redus öcsém
Wram az én szeretetleendőm horta az magával, hogy holig el legyen
öcsém Wramtól rekesztve, a Terméket arra öltöztet, hogy kívánnym
meg látni öcsém Wramot, de még az okosság silegya, a lehetetlen kívá
nom, Istentől, a Vallásunk pedig arra int, hogy kívánnym, ohajtunk,
és reméljük, hogy meg edgyerünk az Isten szerelműs Fianak látni.
nát, az Isten itt rendelte halálomat, legyen ugy. való, hogy az hara
ban gyermekei, atyafiái hős való halál vigasztalás, de ugyan még az a
vigasztalás térti az halál még keservesebbé, kétszen lévén meg arokat el
hagyni, én pediglen meg lévén aroktól fosztatva, semmi más a halál
súlyosabbá nem térti magánál, lehetetlen, hogy meg ne irjam az iránt
a Terök tartást. Azt mondyák, hogy az Isten el hinti az embereknek
a kenyereket, hol több, hol kevesebb rakásba, oda nékik el kell menni,
hogy fel. Pedgyék, a ki pedig meg hal, csak azért van, hogy a kenyere
el fogyott; meg más hasonlót is mondanak, hogy az Isten minden Em
bert a Sárból teremti, egy Angyalnak vagyon gondgya arra a Sárva
lamely helyről, valamely Teretományból vészi az Angyal az a Sár, oda
el kell menni, és ott kell meg halni, az nem tudom, hogy mennyi kenyér va
gyon meg előttem, de az el illhatem, hogy imás volt az Angyal Jan
Zagomban.

Kedves

5.
Kedves Ősöm Uram nagy örömmel olvastam a'ked fiairól, és a'Leányairól
való információját, adgya Isten, hogy holiig való öröme lehessen bennük k.
ősöm Uramnak. A' Kedves Hugomról azt írja tied, hogy az hajdani Régen
kez hasonlít, ki ne szeretné a' magához hasonlóját, de tiszte is beállt
napjába a'olta a' kedves Hugommal, a' hit az Isten tartson meg, és
kedoiben éljse, csak azt bánom, hogy Ősöm Uram egy kevesse' sültön
van a' kedves Atyámfiairól, mivel hogy az Eszendeiket meg nem írta Ősöm
Uram a' kedves Atyámfiainak, a' nevéket tudom, az Imreék napján
el sem mulatom imádkozni érettek, és innya az egészségekért, kiválsan
dox Ősöm, és Lusi Hugomért, de József Ősémért csak fél pohár
borra lehet innya, mert bőszen esik, az édes Hugommalis somoru
asztali napon vagyom az Imre, mert Kriszka vagy Christina k.
Jakab clott vagyom böjti napon, hogy ha csak az Hugomért a' Ra-
tendariumot meg nem változtattyal, de Kristiáért fél pohár bor, kri-
stinaért is fél, az egy jó poharat téjben, jól van Kristinának, mert
jár mában Jakabnak, Sándor Ősöm Uram régi uri hárból hozoso-
clott, ismerem az egész Prinyi Familiát, Kedves Ősöm Uram meg
ölelve' helyettem az új házasságat kösöntse ked nevémmel, az Isten
tartsa meg mind' a'kettőt és legyenek az Atyáknak öröme, József
Ősémért is kösöntöm a'gyafiságos szeretettel, az Isten nevelje mind' a'
jó erkölcsbe, mind' a' tudományokba, lehessen követője mind' a' Batro-
nyának, mind' a' Atyáknak, Kriszka és Lusi ^{de} Hugaimat innét ölelem
meg

6.
meg telebben, a meg valóban tartsa meg mind a kétőt, Rivale Prisha
Hugomai, hogy Battyókert imádkozzanak.

Kedves Öcsém Uram, fivem örömmel látom a ked Isten áldásából
való létet, jól mondotta az a Segény Anyánk, mikor ked lett; hogy
é Serontsés lesz, mert burokban született; kedet Öcsém Uram csak
a vez vősi arra, hogy korraim valamely Seretettel legyen, semmi
ideája rollam nem lehet, de énnékem a his Eshendős Öcsémbe le-
het valamely homályos ideám, az öven nyolcs, vagy öven kilente
Eshendős Öcsémről, de lát még jól meg vizsgálván az Öcsém Uram
Levelét, ugy tetűrik, csak abból itéletet tehetek az Öcsém Uram
természetéről is, a mely itélet arra vősen, hogy mint Jester Ánya-
gi az Jsten áldgyom.

En mostoha, vagy is az edes lelki Anyám az Isten örök-
sön nyugashtalya seno sine előtt, a tihez én holtig való, és ö-
rökkös kötelességgel tartozom, mére ekköre volt, az Anya sen-
egy háiba való létemnek.

Kedves Öcsém Uram, hogy lehessen meg Rőfönöm az
az élő atyafiakról való Tudósittást, nem csak mulattogomra ha-
nem gyönyörűséggel tudtam meg úri atyáink fiának ott lakorá-
sát, és a földönbe a somkéságot Haller Jován Úr birta-
dalmánál, a Dörbára után, a Rőre én jól emlékezem
és a Rőre mondott az Anya, hogy a Rőre seno le-
nélt, és a Rőre / az Apfonyok, a Rőre seno le-
nélt.

az Úr Dornemista öcsém, és Sogor Uram az Anya után bírja az
Abafeji Jóságot, míg Kőstöröm öcsém Uramnak, hogy tudomra
adja, egy olyan régi Úri Familiárat való atyafiságunkas, egy fran-
cia könyvem vagyon, a mely sok helyt tisztán emlékeztet a Dorne-
mista Familiáról, de máx ez után ugy olvasom, mind Redves ö-
csém, és Sogor Uramnak Familiáját, Redves öcsém Uram körbe
vagyon Reel véve Husai Dörbára véréből való atyafiakal, Nem
Isten Áldásai a? Isak egy vettetett ki azok körül, valamint a
fűgés almát a kerekből.

Redves öcsém Uram azt örömmel látam, hogy a Jngos Guberná-
tor Cő Exja küldötte meg kednek a levelemet, talám lehettem oly
szenteses, hogy Cő Exja elolvassan levelemet bölts itéletével a bi-
remnek igaz volta is átsal látta, ugy levelemnek is ártatlanságát
a mely ártatlanságot mind a Felseges Fejedelmünkhez holtig meg aka-
rom tartani, ugy az Harához is. Redves öcsém Uram az írja Reel, hogy
az életnek fundamentuma az oeconomia, a mind hasznos, mind szent clo-
log, és meg edgyerik az Isten rendelkezéssel, de egy buzdosonak, kinek
egy talpalatni földé mintson, mint az olyan hasznos bajtól, az Isten
Cő kens Felsege míg engemet ugy tartott, mint az égi madarat, a ki
vuk se az ekerre, se a Saxlora nem volt gondom, a ruházatom ugy volt,
mint a merei lilomnak, a ki nem fon, még is drága Matéria a Kőntőse,
minden oeconomiam abból ál, hogy a költségem kevesebb ne legyen a jöve-
delemmel. Mint hogy pedig az oeconomiarol vagyon a so, had irjam
meg öcsém uramnak ennek a városnak oeconomiaját, most én mindenkor
ebben a városban laktam, soha sem Consancinapolyba, a mely két napi
járó föld ide, tengeren pedig fél napi, itt a Saxlora novemberbe vagy Decem-
berbe

8.
berbe el veti, az után xca sántya nyomoru ekevel, Juminonak a Peréletin
olyan bura's azat, valamint az Fád, ita pedig a bura sál nem üres, hanem
teljes, olyan bura's vagyon, a mellynek a feje, vagy a Kala'sta egy'sen
viola setét színű, egy Abafai ember ha látná, az mondaná, hogy ü'sőges,
pedig gyönyörű sárga semekkel teljes.

Igad solyak mára söllővölis, az igaz, hogy ha az Abafai söllő
egy mivelnek, mind itt, nem kedves italu borok volnának, ita pedig sok retten,
tő bor zermik, és sőt, bor mód nélkül edesek, Rivált a veres, de a bor ita nem állan,
do, attol is van, mert ita pintres nem szabad tartani, minden söllő munka ab..
bol al, hogy süret után mingyart meg mutzi, semmi ágat nem hagy, hiszter
imigy amigy meg kapálva, az után a bö süretet várja, ita nem mingyak mi aha..
rodás, se semmi más munka. minsen a söllővel, ita a gyönyörűsege veres mód..
kotály söllő, a melly salám mint Erdélyben, mint Magyar Országban ritka, ita
vagyon olyan söllő, a melly hiszter hoz söllöt, az első hozás belü girerek
igen nagyok, a mint hogy egy sem söllő egy silváni nagyságu, a több hozá..
sok csak egresnek valok, más egyéb gyümölsős pedig több feleki, és job..
bak vannak Erdélybe, hanem ita a bios almák sokkal nagyobbak, és job..
bak, ezekből al az ita lévő Oeconomia.

Kerem Kesem Urant ne salynálva Ró'stönreni Borneimistane
Iugom, és Angyom Atstony, a kinch Istentől mint jó egészséges, mind
kedves Ró'stön elűes Rivinok. Innis a kedves Atyainfiaménak Ró'stönnek
rarisánsul a sármayd állásokból, a mellyek minsenek Erdélybe, ugy mint
az is Angyom Atstonynak egy pár veres foglyos, a melly hasonlít a Torge..
tithez, lába, orra, some veres, Borneimistane Iugom Atstonynak mint re..
gibb garclaststonyok Egyiptomi Rakasi, és gyukos, Rivált a Rakasnélnem
lehesz

9.

lehet sebb állat, igen nagy, és a fejére mint ha egy vereb orsát tettek volna,
a két Augaimnak pedig, hogy meg ne haragudgyarrah, küldök kedves Krista
Augomnak egy pár fejér foglyot, a melly gyönyörű állat, Subi kedves Augom-
nak pedig egy pár fejér gerlitre, a közbönet pedig akkor várom, mikor az
ajándékot veszik.

Azon parabolkodik öcsém Uram, hogy a Innsbruben síp megtretlen lovak
nem kaphat, valahol még eddig jártam, az Erdélyi lo nagy betsületben ve-
gyon, innen küldhettek öcsém Uramnak, ha mód volna benne, mert sebbet nem
lehet gondolni, mint itt vadnak, de azt csudáltam én mindenkor, most is csudálom,
hogy ebben az Országban a mén lovak nem nyeritnek, mennyi sok pár drága
paripát láttam, egy loval, a ki itt csak valamire valónak tartya ma-
gát, megtret lovak nem ülnek, mindazonáltal ebben az Országban sok egy lo
nyeritést nem lehet látni.

Írja öcsém Uram, hogy Bozsumban öcsém Uramnak az Anna
Haller Borbára volt, a Jelennek Jorma Borbárának még volt egy fia, Hal-
ter Uról. Jánosnak hívták, mint egy három vagy négy Esztendő volt, mikor
én láttam, ha az az Ur él még. Azt is akarom tudni, ha a Diófalvi Atya-
fiak nemesei, Jormák körül békéltnek, tudom, a kiket én is megtek, vagy
megholtak, vagy Centurióká tettek.

Azt sem írta meg öcsém Uram, ha Szaranyai Sogorának annak
az emberiség és embernek Uramnak fia.

Öcsém Uram, nem levelet, hanem könyvet írtam Rodrik, azt
nem tudom, mint olvasták, de azt tudom, hogy gyönyörűséggel írtam, nem is
lehet azt csudálni, ha annyi sok Esztendő halgatás után a levél hozzám,

a meg

a megtartottatott vörst ha meg bozsattya, nagyobb sebességgel foly.

Az édes Anyánk levél mind eddig híves tisztelettel meg tartottam, de az Isten engem is vévén a családám meg nem tudnak betsülneni, Azért Öcsém Uramnak küldöm, hogy had tartsa meg, meg láthatga ked, hogy mitsooda okos, és hasznos tanácsot mulattam el, már most a bánás hasznosalan, az elmultidök díjta nem vörnek, és az Istennek bünaető remélés és követni kelletett.

Egy Rönnyet is küldök Öcsém Uramnak, ha lehet, a Peresről beszél, a Rönnynek hasznos voltait maga meg mongya az iderítő, az én isilesem se rént méltó, hogy ki nyomsa, az első Auctora spanyol Jesuita volt, az után Francziára fordítottak, az után Péterly nyelvre.

Kedves Öcsém, mint hogy mindennek véginek kell lenni, a levelemnek is vége vagyon, és ez is lehet az utolsó, az Isten oltalmában ajánlom Kedves Öcsém, és Hugaimmal együtt, adgya testi és lelki ^{szel}áldását kedre, imádkozunk Öcsém Uram egy másért holtig, ebben az életben egy mást meg nem láthatyunk, had lássuk meg abban az örökös ontságban, a mellyel meg nyors nékünk az Isten fia.

Maradok és lélek Kedves Öcsém Uramnak

Aláíratos Solgája és Láttya

Miklós Kelemen nyz.

P.S. Kedves Öcsém Uram, e volt az első, talán utolsó is, az a Peresem, hogy küldgyon ked Valendariumot, és jegyerse fel ked a Kedves Kriska Hugom innapit, mert semmi file Valendariumba nem kapok Kriskát.

hogy meg tudgya ked, én gondoltam Águstusban.

1.

Rodolfo 19 Martij
1761

A Felséges Királynénk it élő Ministernek engedelmeiből irók.

Kedves lelkem Ötsem Uram adgya a mi meg változik, hogy ezen levelém
találva kegyelmedet friss jó egészségben

Kedves Ötsem Uram az el múlt Ertendőben tizenötödik 7^h b^{ij} d^{ám}le
levelét, csak a sziveknek vizsgálója tudhatja, mely szívvel vet-
tem; annál is inkább hogy igen későre vettem, is csak nem Er-
tendőre, a mely intorato idő a választ váronak, is ha Abafaja
Amerikában volna is a választ későbbre nem lehetett volna
vennem: de az anxietaist melyben addig voltam bőven meg-
jutalmartatta ked, a horram való atyafiságos szeretetével, a
melyet örömmel látom a ked levelében. is a mely egynéhány
fontal súlyosabnak térsi terhet kedől való el rekeftisem,
nek, de a kekeftet nem válogatni hanem hordani kell.

Art írja kedves Ötsem Uram hogy a ki kedves társától
meg val, nem csak a pessétye is kontöffe, hanem minden in-
lági dolgok feketivé válnak, engedgye meg ked, had mond-
gyam meg atyafiságos szabadsággal az erről való gondo-
latomot, gondolom hogy kednek minden jó akarói helyben
hagyák.

Kedves Ötsem Uram az Isten olyan ritka jó erkölcsei
Pámlat

2.
Parsát vette el kedtől magának a kiről holtig kell emléke-
tet tenni, a holtig való imádsággal, belső gyászolással és
olyan szomorúsággal a mely az Isten akaratával ne ellen-
kezzen, e pedig a belső Szokás és kötelesség a melynek min-
denkor kell tartani, a külső Szokás a mely a gyász az
vighez vivén minden ahhoz tartorando moddal, Szükségese,
hogy ked magát a holtig való gyászra itélje; és gyászol-
val a gyermekeinek holtig való szomorúsagra okot adgyon-
tsak eméhem a ked fekete pergetge nehez, hát azoknak
az ártatlan lelkeknek fekete színt látni mindenkor egy
olyanon a kiből nagyon minden gyönyörűségek és örömek
bírny kiki jonak tarthatja annak az Országnak a Szok-
kasát a hol a Jó Tiszteknek nem szabad gyászolni; mert
ők azt mondják, hogy a Jó Tisztek a Fejedelem, és az
Ország emberei, és nem a magoké.

Azt írja ked, hogy gyermek korbeli ösmerőseit ked y el-
temette valamint én, és hogy a teremteünk földgye jó
sükeres volt, adgyunk hátat Istennek a ki eddig meg tartott,
a ked élete sokkal drágább volt engimnél, mert a ked élete, a
a ked gyermeké, és sok özvegyek árváké de ötfim Uram,
nevettem a ked mondasát, hogy a kenyérben sokasokat
hintettek volt elönkben, vagy nem volunk nagy etűek

mert

mert abból igen kimelve emmi, hogy tovább tartson, és az élet
 hosszabbodgyék, az igen subtilis esalándság volna.
 Kedves Ötsem Uram már most látom hogy az Isten szerdi
 Abafáját mivel plebanusla vagyon: de mindenkor el hágy
 ki valami Circumstantiát: hogy ha a régi nagy kö Iem,
 plome a Plebania, vagy más, mert talám tudgya ki, hogy
 ott egy kis nényre fekszik ki nek, kérem Ötsem Uramot
 ne sajnálgaatírszeletes Plebanus Uramot köszönteni a ki,
 nek szent imádságiban ajánlom lelkemet, és a ki nek egy
 drága litaniát küldök.

Igen köszönöm Ötsem Uramnak hogy meg írta a kedves ö,
 sem Uraimnak esztendejeket, de hogy a kedves Hugaimet
 is akartam meg tudni, clöre meg nem tudtam gondolni, hogy
 abban vagyon egy kis indiscretio, de mitsoda könnyű annak
 meg botlani, a ki a szokást nem tudgya, talám bosszanatot
 is várhatok, mert a tudatlanul való eszelekedtet nem ta,
 lajdonygák vétéknek.

Kedves Ötsem Uram ne sajnálga ki köszönteni a kedves
 Angyom Aszonyt, a ki nek jó egészséget kívánok, és igen ala
 zatosan arra kérek, hogy azt ne bánnya mászon. ha olyan
 gyönyörű szép kis vendég iskerven Abafájára az nekem

meg

4.
meg írják, ezt szeretem már én Ötsem Uram az első Leveli,
ben azt írta volt ked, hogy Sándor Ötsem Uram Szöllősen
vagy terebesen fog meg házasodni, a másodikban hogy
Angyom Aszongy egy kis fiatskával meg Szaparított a Ku,
szar Familiat, regen tudom azt, hogy a Maros vire kasha.
tosabb a Szöllősi víznél, az írja Ötsem Uram, hogy An,
gyom Aszongy vajjaiterebesről. az Aszait, tudom, hogy
ot sokszor láttam egy Pringinek atemeresit a barasod
temploma előtt, tudom a Historiáját tudgya, lehessen
hogy meg ne neverzem Angyom Aszongynak a Pringi Ura,
kot a kiket ismertem talám valamelyiket maga is
ismerte az öreg Pringi Imrét a Jó Spányt meg más ifjú
Pringi Imrét, Pringi Andrást Pringi János erek egy Pesti,
rek voltak. Pringi Farkast Pringi Elliklást, is a Fiát lást
lot meg egy ifjú Pringit a kereszt nevére nem emléke.
nem lehetetlen talám hogy valamelyiket ne láta volna.

Köszöntse Ötsem Uram a drága Priska kedves Angyomot, a
kit a lelhemben hordozom, is a kinek meg ajjittom kísér.
met, hogy érettem imadkorrik, mind élttemben mind atatin
azt pediglen meg iltyák Sándor kedves Ötsem Uramnak
hogy azt nevedse, vagy vizsgálja, hogy a hágom sokáig
marade

marade Templomban, ha hiszön fekszik le, ha ar olva,
soját kopitatyai a könyvit szagatyai, ar a hugom meg en,
gedi ha cö kegyelme a Martha életit követi, de ö kegyel-
me se vizsgálja ha a Hugom a Mariaét vesse magának
mivel mnet is partját fogják Priska optimam parsem elegit.
Rószöntse Öfém Uram, a kedves jó kedvü Szorokhilla Sufi
Hugomot a kiben ar Isen Szereuse lakik is a ki olyas,
tatlanaságában is szereti köcsörtől olvasni, hogy a Hu-
gomnak meg terett a könyvem a Nihem elég vigasztalay,
in is meg vallom együgyűséggel, hogy ar kívánuom hogy
meg keresse legyen.

Josef kedves öfém Uram tudom hogy minden orthon a ta-
nulásban foglalatoshodik

De Öfém Uram nem volna jó Josef Öfém Uramnak
meg más ugyan olyan hasznos Nyelvet meg tanulni,
valamint a Deák Nyelv, hova lehet pedig Prák Szegejéb
nyelv mint a Német nyelv, a melyre minden Nap Prákfi
ge lehet, akár mely tírséfében legyen, is a mely oly al-
kalmasosságokban lehet, hogy nagy Szereusjire fordul,
annál is inkább ha hadi Szolgálatra adgya ked, a melyre
gondolom hogy kedvel is Szandekja vagyon, mert ugyan
gyönyörűséggel lehet a garatában olyan Erdélyi Urak
neveket

6.
neveket olvasni a Fik a Hádakban vanuak, az okajta
nam hogy az Ötjém Uram neve is azok között volna.
Ked Ötjém Uram a bizonyos, hogy a Gyermekei dolgot igen
meg tudja az elméjében, de az is bizonyos hogy én ha idősebb
ragyok is kéne de a ké emlékerete sokkal idősebb az enyém,
nél is csudáltam mint emlékerik ké, a két esztendőskorá,
ban lévő dolgokról hogy lehetett volna az Nekem meg is
gondolnom hogy leg kisebb idejébe lenne ké nek roltam, amial
is inkább, hogy úgy le jön ké, valamint egy ké ro, a Súske
to a fúrjéret, a Sütő Hár jól jut eszémben, de kének
hogy jutnak eszébe, de hogy jut ké eszébe, is miért
nem felejtette el ké Súske, a Sütő Hárban való ember,
telen eslekedetemet, a melyet meg vallom hogy réa nem
emlékerem, immar azal több rosz eslekedéseimet tudom,
talam azért inkább is jutottam kének eszébe, de bar
jóest lett volna, is ne olyan roszest melyet már ^{most} tudom
miert tudom, is kének Ötjém Uramot hogy bossza meg
is ne kívánnyon bosszat alni, de ajrogo, a Confirmatorol
az roja ké, hogy nem emlékerik ha meg bismálake vagy
sem, abban teljes bizonyos lehet ké, hogy nem, ha ké
olyan gyermeki dologról ^{jól} emlékerik, is a bismálárol
nem

L.

nem, a bizonyos jele hogy téd nintsen meg bérálva addig
nem is lehetett; valamég az Iskolában Holosvárra téd
nem ment, hogy ne emlékezni hát téd az akkori dolgokról;
mind erekből az lehet ki horui bizonyoson, hogy téd ha a
heredik szentséget fel vette is, de a másodikat még nem,
adgyon hátakat téd az Istennek hogy eddig ki nem vette
kédet, mert a bizonyos, hogy egy néhány hetet, hosszabb mu-
latása lett volna tédnek a purgatoriumban, hiszen azért
kédet hogy fel venni el ne mulassa, eddig is esudalom
hogy az ismét valami kis scrupulussa nem volt tédnek,
jaj de talám se az ötsém. se a hugaim nem béráltattak,
adgya Isten, hogy az olvasam a téd leveleiben hogy meg van
téd bérálva az egész familiával.

Hedves Ötsém Uram, nem tudtam hogy még több hálaadással
is tartozom a Szegény Ánknak, is hogy gratiát nyert
volt Nekem, de a gratia meg nem talált, ha meg találta vol-
na most nem volnék talám it, de ne esudályuki az Isten
rendelésit, a ki nem akarta, hogy fel találjon, mert ha
akarta volna purgatoriumba lettem volna y fel találta
volna, én emlek elötte husz eszen dővel sollicitálom volt
a gratiát az itt lévő Minisernél, de csak a volt a felelet,
nec nominetur in vobis, Hedves Ötsém Uram a mely Isten
nec eddig

eddig gondgya volt veám erutan sem hagy el, már erutan
kevesebb rákai kegyerrel érem be mind eddig, csak az Isten
nek Istenelhessem ezt a kevés idig sors életemet mi kellegyet
csak az Isten kell ehenem, is sromja hornom, a ki az Isten
nel be nem éri, az igen fösveny mondgya egy nagy Isten.
en itt sokkal maganofabb életet élek, minis egy Mikhari
barát, mert ök egymással társalkodnak, beszélnek de
en Nihem mintsen senki is, ha egy olyan nagy haralmai
Thiraly a kinek sok Udvarlói voltak meg is azt mondot,
ta respice in me, et miserere mei, quia unicus sum et pau-
per sum. hüt en berreg inkább el mondhatom, hogy unicus
vagyok, de azt nem mondhatom hogy pauper, mert az Isten
megbántaam, mivel az a pauper a ki minden szépségét
meg fosztatott, nem is tudom miért Iroktak mondani, hogy
nihil habeo, nihil deest, csafos mondai, de ezen a meg
más monclason az elme meg nyak seik, hogy a kinek az
elig nem elég, annak semmi sem elég.

Medves Isten Uram azon pánaszol kodik ked hogy sa-
vanyu borai termettek, o mely ideftek azok Abafaján is
mely keserűek Nihem, it az edy bor, a ked gabonáját az
iden meg nem Iraparíthatom, se az asztagokat mest meg
aharsam volna barát haldem; de az emberek a kiknek ol-
yan fekete buriók vagyón, nem aharsak adni, tartván at-
tol hogy elegyes ne legyen más barával, a mely könnyen

meg
[Signature]

9.
meg történi mikor nyomtatnak, mert itt nem eszjelnek hanem
szan forma vastag deszkával nyomtatnak, a szan eliben két
Lóvat fognak, a ki hajtja a szanra ül hogy nehezebb legyen
is így egy szerszám a bura is ki van nyomtatva, a szalma
igen apróra törődik, vágódik, mondom vágódik mert a fű
is szan forma deszkák, egészen be vannak alól véve kovács-
kal, a mely könnyű dolog mert a deszkák lágy fábol van-
nak, az egész országban minden lo, marká, azt az apró jó
szalmát eszi, úgy is az idén már csak öfrel venni el kell
a burát, azért mihent a bura érik, is aratnak Juniusnak
a körében, ha azt érem magam kedek a viola strinii burából
akkor tudom hogy nem lesz elegyes, a heitren hozo stöllo magból
sem küldhetek venitket küldhetek, de nem lehet a levelbe
tenni, hanem a magvából annak idejében küldök. hanem most
a paquetumba papirusba, gyapott magot küldök a melyet
a kertben el lehet vetni aprilisnek a vége felé de a sok esőt
nem szeret, küldök tiszta seprűnek a magját, a mely kis
apró vereskes magok, az is akkor vetik itt a merion vetik,
mert sok van; ott a kertbe vesketni olyan magos valamint a
Török bura a levele éppen olyan, igen ritkan kel vetni kü-
dök meg ugorka magot, a mikor szoktak ott is olyankor
kell el vetni, az ide való nem olyan vad mint ott nálunk,
nem eszjel, hanem szalma, mind igen hosszú mind vastag
segességes itt a eszt szopo gyermekek arat elnek nyáron
a magot

a magok között találkának gyűrűben való vagy persze
nyomo kövek, azután küldök a magok között három
higgyo nyelvet a mely igen ^{nagy} raritás Máltha Sigeiből hoziad
csak el hiszem hogy nagyon valami haszna de én nem ta-
dom, az egyiket Angyom Asronynak a kettőt a kis ha-
gomnak legyetek okosok valamint a higgyok is együ-
gyűek valamint a Palambak.

Ezt írja Össém Uram hogy irigylve olvasza mit soda
sige meztelen lovak vagynak itt, bizony nem csak mi,
gyelmi hanem esudálui azoknak Sigei Sigeit a melye-
ket a kiej ivo le nem irhatna, sok Ország beli Sigei lova-
kat láttam, de egy sem hasonlított ezekhez mert ugyan
örömet ariditással is esudálva nékedi az ember őket
is imádkozta teremőjököt, mert ezek mint ama fi-
legra munkák a többihez képest, de még hogy ramlgák
arokat it a nagy jámbor tágra, Szelidségre a nagy graving-
ra, hogy mi kor valamely pompiás alkalmassággal látja az
ember arokat az drágán fel öltöztetett Lovakat a kile nagy
esendőséggel hordozzák nagy fejű Urokat, ők az olyan
nagy esendőségu lovakot Szelesik ki a pompiákban olyan
kor ha valamely paripa meg találma magát piserittem
a birongos minden beületet el vesztene soka többi pom-
para nem vinnék mert a Pörök utálja a lo nyertteft-
kivalt

11.
kivált maga alatt talám ugyan azért nem is nyertnek itt a
Lovak, hát meg Ötsem Uram miképpen látnak itt a Nagy
Urah fésülőiben az lovakkor azt csak a kihenés el a ki látta
mitsoda nagy kényereiséssel, mitsoda Progalmasossággal
mitsoda nagy tisztasággal bánuak itt velék hogy a ugyan
bálványozás azért mondják a Trautziak, hogy itt vagyon
a Lovak paradicsomja, és az Aszonyok pokla.

Ötsem Uram lehet olyanak, a kinek csak egy pém arra
erre legyen olyan abszurdus okát adni annak hogy miért
nem nyertnek itt a Lovak, nem tudom mitsoda régi mo-
numentumból vonta ki azt az szép titulust, de azt tu-
dom hogy ebben az Országban a Nemességet nem üsmérik,
annál is inkább a libanum Hegye körött a honvet való,
ott mind olyan Nemessék vadnak, valamint történt egy
Prímással Magyar Országban, a primás egy nehány Urak
előtt beszélteni kezd az eleiről, az atyáiról hogy mitsoda
Nemes ember volt, a többi körött egy szűz Ur mondta a
Prímásnak a való Nagyságos Uram hogy a Nagyságos
Atyát az egész Fala tudta hogy mitsoda Nemes ember
volt, mert minden csudálta mikor estve vírá test a
merőből mint fémlét az ármálissa a hátán a Primás
csak el mosolygotta magát, a brevianumot vette a

kerében

12.
kerében az oda való Nemzetet Loptoknak hívák a Tarto,
many igen sovány a Lakosok igen Szegények igen sok
Catholikus vagyon köröttök a Szent Széklet ismerik fejek,
nek a vallás dolgában ott am lovakat nem látai, jobb
is lett volna annak a libanusi Grofnak nem tudomai
feléai, mint sem ismertato okot adai, hát ugy itt a lo,
vak mind monstrumok volnának.

Itt irhatom hírül hogy a Husvet ikon vagyon, egyik
bőjtől a másikába kell Szallauom mert itt tavasszal
hitelenségből való bőjtöt kell tartani, főképpen mikor
a másféle Keresztények is bőjtölnek, valamint most
történt mert semmit nem arulnak a misztárszék üg
az ide való ember hat annai sem adai el boronyját
ha meg tudgya hogy meg ölik hanem az a reményiségem
vagyon hogy körül vagyon a Törökök bőjtje akkor böjt
a Misztárszék, mert a való hogy napjal igen keményen
bőjtölnek, alusznak is, hanem etraka éjnek viraltig
ugy anyira hogy egy Szegény Török a mit Esztendeig
szerezett egy holnap alatt el költi, akkor pedig len az ő
missionariusok a derwisok azok predikallanak azok
olyanok mint nálunk a barátok fejeiben járnak az
örökön egy nagy rettentő olvasó a melynek mindeink

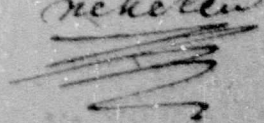
Szeme

Szeme oly nagy mint egy dió, ereket mind fenekeknek var-
tyák, mert meg nem maradnak erek és egy nehegyféle
Szereitből állanak, az egyik Szeret, Iszenselenebb és ga-
lárdabb a másikánál, mindenik csak kötéltre való hogy
meg rövidítsem a levelemet lekesetlen hogy meg ne vi-
jam mint jártam egy dervisszel.

Egykor egy Pappal mesre ki mentem sétálni a ki sudott tö-
rökül egy kú mellett le ülve egy dervist találunk, a dervis
fel két, korram jó azt kéri ha van pénz nálam egy
polturát akarok Néki adni, el nem veszi hanem azt mond,
gya hogy Adgyak Néki egy iratot, mert ő azral nagy
Szereit is áldást fog reánk mondani, adok Néki egy
iratot a mely harmint poltura, a dervis el veszi, én
meg kiderem ha viszi adgya, igiri hogy viszi adgya
arután el kéri a rettentő sok áldást, az iratot pedig
szünselen az orrájához köfösülve, látta hogy nehezen vi-
juk viget a sok beszéltimék ő is már el fordított,
volt el hadgya, akkor a páros kéri viszi az iratot
a dervis azt feleli várjátok mert meg a jóva hára van
az áldásnak, ijontában el kéri a sok süravast áld-
ást, is akkor az iratot csak a Szakállához suolya

az is

144
az is el végezve a Páter kéri vissza az iratot a derű
az feleli hogy gondolatok meg, hogy az az irat egy hitu
lennek az erkölyben vissza menyen, a más az in front
szakállomhoz ért, az vissza nem adhatom, nem lehet
nem nevetni családját, ő is nevette mint réa vett.
De más az is meg kell mondanom, hogy Ellakumet mint
rendelte a böjtöt az ő doctori is tanítván, hogy ella.
homét böjtöt akarván rendelni, az övének a ellinden
hasához fel ment, és azon kerte hogy vegye gondviselő
se alá az ő Nejét, is tiszteletre hatvan napi böjtöt
fog rendelni kööltök, a Mindenható el fogadja és jóvá
hagyja, mikor le szállott volna az égből a harmadik
Egben találva a Krisztus a ki hirdette tölle, hogy mi
dologban volt a Ellindenhatoual, Mahumet mindent
meg mondván a Krisztus mondotta neki, hogy sokat
igértél azt a tíz sokat meg nem tartád, Mahumet ismét
fel megyen és azon kéri az fűent, hogy a böjt hád legyen
ötven napiig való, az fűent az jóvá hagyja, Mahumet
ismét a harmadik Egben találván a Krisztus elibe,
szélli hogy mit végeztél volna, a Krisztus mondotta neki,
hogy az ő hívei azt az ötven napot sokat meg nem tartják
én az engemnek csak negyvenet rendeltem meg is

nekerem

15.
meheren tartják ellakomét ismét fel megyn is kéri vi,
ront hogy engedjen el ^{nig}husz napot az ssen arra is rá
pállott. és így harmadrát böjölnek, a Kriszta pedig mién
vagyon csak a harmadik igben, azért, hogy egy gombos is
vol a kontósiban a menyegben pedig semmi földi dolog nem
mehet.

Ér Anyáinkról való kérdésemre hogy Össim Uram meg nem
felelt könyen el itihesem az okát.

Érte rja Össim Uram hogy a Fiakfalvi Agafiak igen
el holtak el fogynak, Abafáján pedig hálá Isennek ma.
paródnak a Huszár ellátásai, a mely piddi fauos Urak
rja ked hogy is mihettem hogy senki hogy a hit en is mien,
tem pálnak hitták ha is üdösebb volt nálamnál

Mérvés Össim Uram ilyen formában minden ismerek,
tjigbol hi fogynak esdélybe, nem is emlíkerem más má,
rol egy Nagy Urak hívül a ki ha meg el sokkal öregebb
nálamnál, méltó is mind a hosszú életre, mind az Ur nevet
viselni, és a kinek a kedvesebb eskölőse a hegyeslig volt
en Remény Simon Urat tudakorom ha, él meg ne fáj
nálja meg ism Össim Uram.

Dehemi Össim Uram annak igen örülök hogy a könyvem
vette ked de meg annak inkább örülök hogy ked azt itélt
hogy másoknak is hasznára lehet arról más nem gon
dolkodom

dolhodom mert a Providentia jo kerhet juttatta in Neken.
 mig több Spirituális kongveim is vagynak, a melyeket süvesen
 kívánna hogy karamban másoknak lelki hasznokra lehetne
 nek, ha ki Szabadságot ad rá in arokat beküldeni
 ide gyakran jönnek Rebeui Hereskedők, az elfő könyvet az
 itt lévő követ nagy jo akaratul el küldötte az főszen adgya meg
 azt is mondotta hogy akar mikor küldjem hozzája a levele
 met el küldi, én is asseluráltam hogy soha más uton
 nem irok, hanem aron a fő uton a melyen a lelhem is,
 miseri is meg nyukszik, de általlom azt a jo uri követet
 busittanom a könyvekkel, aron kívül is a postán nem
 lehet, mind aron által aron igyekerem, hogy a Hereskedők
 töl el küldhessem, a követ engedelmével, hogy a fő uton
 vehesse Ősim Uram de akar mikor legyen a ki küldje
 csak aron kérem Ősim Uramot hogy addig várja meg
 mind ökö a mig nem irok Ősim Uramnak hogy melyi
 kit kinek adgya

Mert Ősim Uram tudom hogy kedves egyik fivér
 kívánsága az, hogy in is a Felsőleges Fejedelmünknek
 a hívei között lehetne abban bizonyos legyen Ősim
 Uram hogy aláírások leg kisebb híveknek is
 magamot erre mind az főszen mind az emberi fős
 vény követek, ha szinten olyan keresetlen va

gyok ij

17

vagyok is, hogy a kegyelmességek kapuján kívül kell
lennem és annál is inkább el leheti hű, hogy semmi
más ok nem mondatya velem hanem csak elfogadás.
Ugy telrik hogy a kóru epistolának egy szer csak vigi-
nek kell lenni, és arra vigyázni hogy unadalmas ne
legyen, noha bizony nehi mikor el vegerem mert ugy
telrik hogy mindenik level Nihem utolsó levelém
és kérem, hogy a közelettel meg egyező anyagi ságo
szerecsiből meg írtam ben hi ne késtem a szépsége
Ányánk sarta meg kedet kedves Familiájával együtt
és ajánlom magamat

Kedves lelhem Ötsem Uramnak anyagi ságo
szerecsiben is maradok

etláratos Szolgája
bástya

Ellikés Nelemen mpp

18

19.

Redves Ötsém Uram!

A ked leg első irásban tett községeit már nem lehetett kedvesebben venni,
nem, mint a, hogy jól meg állattam szeretettel, és örömmel való
könyhatalással, adgya Jsem, hogy az Attya nyomdókat követtes,
se ked, kerem arra kedet, hogy bújdosásban lévő bátyárol el
ne feljötték, de szeretettel való emlékeztet az Jsem tar,
és a meg kedet, Angyom Attyával, és a kis Ansalával együtt,
ut videas filios filiorum tuorum, et pacem super Israël, ma-
radok

maradok Redves Ötsém Uramnak

igaz szolgálja bátya
Miles mpr.

A magok Dörözt talál a nagy Ötsém Uram 11 követ, a negye
közülök meg nagyon mértve, gyűrűben való, azok olyan
antiquitások, a mellyek igen ritkák is, a három Rígyo
nyelvű is ott kell keremni.

A ked Levele Franciaország volt titulálva, azt nem hit-
tem volna, hogy Abafjain Francia Iskola legyen, de mit
mondgyak, sok szép dolgok vannak most Erdélyben, a mellyek nem
volnak időben.